Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и руск. свят) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація … в улици Чарнецкого …

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, двері 10.

Письма приймаються лише франковани.

Рекламаціи неопечатани вольни бѣдъ порта. Рукописи не звертають ся.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львовской“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рѣкъ 3 зр. 60 к
на пôвъ року . 1 зр. 80 к
на четверть року . 90 к
мѣсячно . . . 30 к
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою
на цѣлый рѣкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на четверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . 45 к
Поединоке число 3 кр.

Ч. 261 | Нинѣ: Завтра: | Авдія пр, П. В. пр. Б. | 1. Грудня Бібіянны | Четверъ 18 30 листопада 1892. | Входъ сонця 7 г 34 м.; заходъ 4 г. 6 м. Баром. 763 терм. — 2·4°. — 9·0 | Рокъ II.

## Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ явили ся всѣ міністры. — Пос. Фусъ интерпелювавъ правительство въ справѣ семінаріѣ учительской въ Тѣшинѣ и приготовляючого курсу зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ. — Пос. Лупулъ, яко предсѣдатель комісіѣ войсковои заявивъ, що дôставъ зъ мѣродайныхъ круговъ повѣдомлене, що правительство предложить незадовго проектъ закона, змѣняючій дотеперѣшный законъ о таксахъ войсковыхъ. По сѣмъ приступлено до порядку дневного.

Пос. Шлезінґеръ (антісемітъ) полемізувавъ зъ послѣдною бесѣдою пос. Бльоха. Пôдчасъ его бесѣды вышла зъ Палаты бôльша часть пословъ и въ кульоарахъ обговорювала ситуацію парляментарну, котра доси не змѣнила ся. Вôдтакъ промавлявъ пос. Кронаветтеръ, и выступавъ противъ антісемітôвъ и господарки клюбовои. Бесѣдникъ сказавъ, що партіи реакційнѣ нападають теперь головно на Угорщину, а то длятого, що въ одной Угорщинѣ есть ще свобода. На чолѣ цѣлого того руху стоить камарілля, и мабуть прийде ся переживати тяжкі часы. Партіи народнѣ можуть лишь тогды числити на загальну симпатію для своеѣ справы, коли та справа буде пожиточною для загальнои свободы. Бесѣду свою закôнчивъ Кронаветтеръ тымъ, що заявивъ, що буде голосувати противъ фонду диспозиційного.

Опосля промавлявъ пос. Шнайдеръ, котрый жалувавъ ся на то, що жиды запанували на цѣлôмъ свѣтѣ и на Мадярôвъ, котрыми жиды управляють. — Пос. Гесманъ полемізувавъ зъ Кронаветтеромъ и зробивъ ему закидъ зъ того, що вôнъ славословивъ републику францускую, въ котрôй запанувала продайнôсть и крадѣжь. За сі слова дôставъ бесѣдникъ нагану вôдъ президента. Пôдчасъ сеи бесѣды настала голосна сварка межи послами Люеґеромъ и Найвіртомъ. Всѣ міністры встали зъ своихъ мѣсць та зъ усмѣхомъ на лици придивлялись сѣй сценѣ. Найвіртъ кричавъ: И то называе ся працювати! Ганьба для Австріѣ, якъ то сей парляментъ працюе. Сидимо якъ въ театрѣ. Незадовго скажуть ще вступъ платити.

По репліцѣ Кронаветтера ухвалено позицію „рада міністрôвъ“ а вôдтакъ дано ще президентъ нагану пос Кронаветтерови, Гесманови и Шнайдерови и на тôмъ закôнчено засѣдане.

## Справа панамска и упадокъ французского кабінету.

Не сподѣвавъ ся старенькій Лесепсъ, коли, будучи ще въ повнôй силѣ своего вѣку, святкувавъ въ 1869 р. всесвѣтне торжество своеѣ славы и вôддававъ до загального ужитку каналъ Суезкій, котрымъ вôддѣливъ Африку вôдъ Азіѣ, що пôдъ конець своего житя стане передъ судомъ, якъ простый злочинець за дѣло, котрымъ хотѣвъ ще бôльше вславити ся, ще бôльше прислужити ся для людского добра, взявшись перекопувати шийку Панамску, котрою держить ся пôвнôчна Америка зъ полудневою. Мѣсяць падолистъ ставъ ся для сего чоловѣка въ рôвной мѣрѣ щасливымъ и нещасливымъ: 19 падолиста 1805 р. родивъ ся Лесепсъ; 15 падолиста 1854 р. дôставъ вôнъ вôдъ египетского кедіва концесію на каналъ Суезкій; 17 падолиста 1869 р вôдбуло ся торжественне вôдкрыте канала, а 25 падолиста оженивъ ся вôнъ другій разъ зъ женкою, котра досы есть вѣрною его подругою и товаришкою въ его недоли. То були щасливі днѣ для него. А ось вôдворотна сторона; 15 падолиста 1892 постановивъ міністеръ справедливости Рікаръ, поставити Лесепса и его товаришѣвъ передъ судъ; 17 падолиста дôстали они завôзване; 19 падолиста наставъ величезный скандалъ въ французскôмъ парляментѣ зъ причины Панамского каналу, а 25 падолиста вôдбуло ся перше переслухане передъ судомъ обжалованыхъ.

Але не сподѣвавъ ся мабуть и кабінетъ Любета, що выдержить якъ разъ лишь девять мѣсяцѣвъ на своѣмъ становищи и що якъ разъ справа панамска выкопае ему гробъ. А стало ся то ось якъ:

Дня 19 с. м. добѣгала въ французскôй палатѣ справа закона прасового до конця; въ дотычнôмъ законѣ мали ще бути пороблені деякі змѣны, коли наразъ пôдчасъ засѣданя розôйшла ся вѣсть, що буляжистôвска газета Cocarde подала звѣстку, що пос. Делягей мае зажадати вôдъ президента палаты Флькета поясненя, чи то правда, що въ тôмъ часѣ, коли вôнъ бувъ президентомъ міністрôвъ зажадано и одержано вôдъ товариства панамского 300,000 франкôвъ на борбу выборчу противъ Буляжера. Вѣсть та выкликала въ палатѣ велику сензацію, хочь всѣ були о тôмъ переконанѣ, що Флоке не виненъ въ сѣй справѣ нѣчого и що его руки и совѣсть чисті. Коли вôдтакъ президентъ вôдчитавъ порядокъ дневный, на котрôмъ стояла також интерпеляція въ справѣ панамской, промовивъ середъ глубокои тишины дрожачимъ голосомъ и заявивъ, що вôнъ, будучи президентомъ міністрôвъ, не лишь не робивъ нѣякои пресіѣ на товариство панамске, але и нѣколи рѣчого вôдъ сего товариства не жадавъ, нѣчого не дôставъ и нѣчого не роздѣлявъ.

## Зъ вôдки?

*Оповѣдане зъ житя на зелѣзницяхъ.*

*Осипа Шкільоша.*

Нема що казати, що изъ всѣхъ тыхъ веселыхъ людей, що служать при зелѣзницяхъ, бувае машиністъ найславнѣйшій. Отже можна собѣ представити, що то було за житє на однôмъ шляху, що веде черезъ Галичину, коли въ новѣйшихъ часахъ высылано на той шляхъ майже всѣхъ машиністôвъ зъ За- и Долитавы, щобы они на всякій случай познакомились зъ „военною зелѣзницею“. Велика стація М. була вôдъ двохъ мѣсяцѣвъ Меккою для всѣхъ машиністôвъ Австро Угорщины, а найстаршимъ улемою тамъ бувъ управитель огрѣвальнѣ, панъ Шваммінґеръ, родомъ зъ Вѣдня, котрый дуже любивъ всю службу вôдъ „пароного коня“, бо и самъ служивъ при нѣмъ вôдъ кочерги; одныхъ лишь „иншінірôвъ“ не мôгъ вôнъ стерпѣти, бо казавъ, що они замѣсть сидѣти при зеленôмъ столѣ, пхають ся вже всюды, навѣть до машины. Зъ далека поважавъ панъ Шваммінґеръ и тыхъ людей; нехай — казавъ — пишуть собѣ щось тамъ на папери, але вôддавати тымъ жовтодзюбамъ машину, абы они еѣ вели, то рѣчь непростима. Коли отже такій „ученый“ дôставъ ся пôдъ его руки, то мусѣвъ доти пересувати возы на дворци, доки вжь самъ не просивъ ся, абы его зъ вôдси взяли. Вконци не приходивъ вже нѣхто добровольно зъ дипльомованыхъ на стацію въ М., але за то, якъ бы на збытки пану Шваммінґерови, стали теперь насылати до веденя машинъ инжинірôвъ зъ цѣлои монархіѣ.

Хочь тѣ „военнѣ“ приходили малыми громадками и приносили зъ собою лишь коротки повѣдомленя, въ котрыхъ и слôвцемъ не було нѣчого сказано про ихъ степень образованя, то все таки не оденъ выговоривъ ся заразъ зъ тымъ, що не стояло ему на чолѣ выписано, а тогды дôстававъ стару, — якъ говорили — умысно вже до того приладжену машину „Евлялію“, зъ котрою уѣхавши кусень дороги, мусѣвъ десь застрягнути. Коли случайно самъ Шваммінґеръ бувъ на машинѣ, то заразъ бравъ ся до неѣ, называючи свою жертву „недоукомъ“, а машина ишла тогды вже добре, хочь причѣплюй до неѣ и цѣлый поѣздъ. Розумѣе ся, що и въ свѣдоцтвѣ було тогды о всѣмъ докладно сказано, бо добрый машиністъ повиненъ умѣти дати собѣ раду на каждôй машинѣ.

Коли такимъ способомъ панъ Шваммінґеръ вже споро „новомодныхъ“ „провчивъ“, надôйшли его имениньи, а вôнъ, окруженый своими вѣрными, що складали ему свои желаня, не просивъ сего великого дня у Бога нѣчого такъ дуже, якъ щобы ему бодай нинѣ не нанесло тыхъ инжинірôвъ, бо хотѣвъ бы бодай сей день весело прожити. Гостивъ цѣлу службу на стапіи у себе и щасте ему сприяло. Цѣлый день нѣхто не мельдувавъ ся, ажь вечеромъ приѣхавъ якійсь особовымъ поѣздомъ; але то бувъ „правдивый“, бо не мавъ окулярôвъ на носѣ и выйшовъ зъ третои клясы. Бувъ то чоловѣкъ плечистый, высокій якъ дубъ, грубый зъ бѣлымъ вусомъ и симпатичнымъ лицемъ, а „товаришамъ“ подавъ таку мозолисту руку, що всѣ еѣ радо устиснули, навѣть самъ панъ управитель огрѣвальнѣ; вôнъ же й заразъ запросивъ до себе „нового“ на вечерокъ, що мавъ якъ разъ розпочати ся зъ нагоды именинъ, и ажь по дорозѣ ставъ его розпытувати.

— Зъ вôдки?

— Ціріхскій!

— Де то?

— Въ Швайцаріи.

— Ага, Ціріхъ, Ціріхъ! Отъ видите, я то заразъ змѣркувавъ по вашôй мовѣ, що вы не зъ нашихъ.

Гость, здивованый, хотѣвъ щось на то сказати, але якъ разъ роздались грôмкі оклики въ честь управителя, котрый разомъ зъ гостемъ увôйшовъ до городця на стаціи, де була кругольня. Тутъ зôбрали ся всѣ изъ стаціѣ и утворили шпалѣръ витаючи управителя огрѣвальнѣ. По сѣмъ слѣдувала при-

Однакожь закимъ перейдемо до дальшого ходу сеи справы въ парляментѣ, мусимо дещо сказати, въ вôдки взяла ся справа панамска.

Коли Лесепсъ постановивъ копати каналъ Панамскій и въ тôй цѣли завязало ся товариство, зложено въ Франціи на то предпріємство міліярдъ и 300 міліоновъ (1300 міл.) франковъ. Робота розпочала ся и вела ся довшій часъ, ажь наразъ не стало грошей и товариство збанкротувало. Ліквідація выказала опôсля, що на саму будову сего каналу выдано ледви 700 міл., а прочи грошѣ розôйшли ся то на кошты емісійни, то на заплаты за концесію и т. д., словомъ грôшми чужими мало обловити ся множество людей, выднѣйшихъ членôвъ парляменту и давнѣйшого правительства. Теперѣшный міністеръ справедливости Рікаръ постановивъ отже на власну руку выточити процесъ одвѣчальнымъ управителямъ товариства панамского, а ґен. прокураторъ Бореперъ завôзвавъ старого Фердинанда Лесепса, его сына Кароля, инжиніра Айфеля, бар. Рейнаша и ще кôлькохъ другихъ, щобы въ суботу дня 25 с. м. мѣсяця ставили ся передъ нимъ въ судѣ.

Ледви що розôйшла ся вѣсть о тôмъ по мѣстѣ, якъ вже понеслась ще бôльше сензаційна вѣсть, що баронъ Рейнашъ, звѣстный загально французскій фінансістъ померъ нагло. Одни казали, що вôнъ, доставши завôзване до суду, такъ тымъ згризъ ся, що дôставъ ударъ мозковый; други говорили, що вôнъ самъ отроивъ ся, бо знавъ, що его чекає, позаякъ то черезъ его руки переходили грошѣ на „лапове“ для всѣлякихъ особъ. Ще инши доказували — и ся чутка знаходила найбôльшу вѣру — що его отроєно — а то длятого, бо вôнъ мôгъ бы бувъ найлѣпше сказати, хто и кôлько взявъ грошей вôдъ товариства. Цѣкаве при тôмъ стало ся и то, що власти судови анѣ не велѣли зробити секцію тѣла померщого нагло барона, анѣ не опечатали его спадщины, хочь то звычайно дѣє ся и повинно было стати ся.

Нагла смерть Рейнаша заострила ще бôльше ситуацію въ парляментѣ и укрѣпила вѣру въ правдивôсть того, що пôднѣсъ Деляґей въ своѣй интерпеляціи; она и стала ся безпосередною причиною упадку кабінету Любета. Позаякъ однакожь за мало маємо мѣсця, щобы справу панамску, котра кидає дуже яскраве свѣтло на теперѣшни вôдносины въ Франціи представити однымъ заходомъ, то мусимо конець ѥѣ вôдложити до слѣдуючого числа.

## Переглядъ політичный.

Ситуація парляментарна все ще не выяснила ся. Въ виду того, що лѣвиця грозить голосованемъ противъ фонду диспозиційного, каже Presse, що ґр. Таффе вже неразъ заявлявъ, що не уважає ухваленя сеѣ позиціѣ яко вотумъ довѣря для себе; єсть то позиція якъ кожда инша въ буджетѣ.

До Czas-у доносять, що лѣвиця хотѣла лишь выкористати бесѣду ґр. Таффого, щобы узыскати перевагу и розбити клюбъ Гогенварта, але то ѣй не удало ся. Пôсля проекту лѣвицѣ мала бы складати ся нова бôльшôсть въ 110 послôвъ зъ лѣвицѣ, 55 Поляковъ и 20 ческихъ послôвъ.

Цѣла праса европейска розписує ся теперь майже лишь о справѣ панамскôй, котра выкликала всюды велику сензацію. Кажуть, що Кароль Лесепсъ, Фонтанъ и Котті не хотять ставити ся передъ анкету парляментарну. Судья слѣдчій Пріне заявивъ въ анкетѣ, що мусѣвъ розтягнути слѣдство и на бар. Рейнаша, позаякъ той мавъ взяти вôдъ товариства 9.800.000 франковъ на выдатки, котри вôнъ, Пріне, уважає за неоправданѝ.

## Новинки.

*Львôвъ дня 30 падолиста.*

— **Конвентови** будовы каплицѣ при ґімназіи въ Яслѣ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 300 зр. запомоги.

— **Презенту** на опорожнене приходство въ Делятинѣ надало ц. к. Намѣстництво о. Миколаеви Дрогомирецкому, дотеперѣшному парохови въ Стѣнцѣ.

— **На фантову льотерію для здвигненя памятника Т. Шевченка** прислали дальше вп. панѣ: Зиновія Пясецка зъ Вишенки деревяне вѣшало на капелюхи, зъ гафтованымъ на канвѣ осередкомъ. — Наталка и Ростислава Лепкôвны зъ Коломыѣ фартушокъ мережаный та вышиваный на канвѣ и настôльникъ вышиваный хрестиками. — Стефанія Чубатôвна зъ Коломыѣ сашетку на хусточки гафтовану шовкомъ на бѣлôмъ атласѣ. — Ольга Ковшевичѣвна зъ Ульгôвка диванъ гафтованый волôчками на канвѣ въ рôзни узоры, и пантофлѣ гафтованѝ въ цвѣты. — Марія Ковальска зъ Зубрця срѣбну брансолетку. — Ольга Ляторовска зъ Сапогова теку на ґазеты. — Меланія Роговиньска зъ Бучача двѣ чарки на конфітуры. — Аделя Михалевичѣвна зъ Сапогова, три хусточки до носа. — Панѣ Зборжховска зô Львова подушочку на шпильки. — Панна Галиковска зô Львова кинтарикъ зъ чорного сукна волôчками нашиваный. — Панна Вахнянинôвна зô Львова шапку зъ оксаміту чорного вышивану въ цвѣты.

— **Філія „Просвѣты“ въ Станіславовѣ** давала вôдчиты для своихъ членôвъ дня 27 падолиста с. р. Дръ Конкольнякъ читавъ про зарадчи способы противъ холеры, яко гостя, котрого можна сподѣвати ся въ весною. — П. Р. Заклиньскій говоривъ про школы елементарни въ давныхъ часахъ. — П. Левъ Гузаръ бесѣдувавъ про „Днѣстеръ“. На той самъ тематъ т. є. про асекурацію выголосивъ краснорѣчиву бесѣду посолъ Іосифъ Гурикъ. Вкôнци дръ М. Вучиньскій говоривъ про выкупно грунтôвъ пôдъ зелѣзницѣ. Зôбрани селяне слухали уважно. Членôвъ селянъ, крôмъ интеліґенціѣ, явилось около 80. Вôдчиты тревали вôдъ 3-ои до 7-ои годины вечеромъ.

— **Холера.** Пôсля вѣстей урядовыхъ представляє ся станъ здоровля въ повѣтѣ гусятиньскôмъ такъ: Та особа, що въ Боднарôвцѣ захорувала, вже померла; але ще не розслѣдили, чи справдѣ на холеру. Крôмъ того захорувала въ Боднарôвцѣ знову одна особа на пôдозрѣну недугу. Впрочôмъ и въ Шидлôвцяхъ и въ Вôльхôвчику нѣхто бôльше не померъ, анѣ не занедужавъ на холеру. Въ Будапештѣ занедужало дня 25 с. м. пять осôбъ на холеру, а одна померла.

— **Зъ Радимна** доносять до Gazet-ы Przemysk-ои: Вôдъ довшого часу жалували ся околичнѝ селяне прибуваючѝ до мѣсточка на торги, що гинуть имъ зъ возôвъ сукманы и кожухи, а зъ коней коцы и плахты. Полиція громадска не могла выслѣдити тыхъ смѣлыхъ нападôвъ на чужу власнôсть. Ажь припадокъ выкрывъ, що виновниками всѣхъ тыхъ крадежей були мали хлопцѣ, терміналоры тамошныхъ поворозниковъ. Зловленый на горячôмъ учинку хлопець злодѣй выдавъ передъ судьєю слѣдчимъ 6 спôльниковъ, а тѝ толкують ся тымъ, що до крадежи намавляли ихъ майстры, котрымъ они продавали крадени рѣчи. Сукманы, кожухи, вереты и коцы тяли въ робôтняхъ на кусники, щобы ними вытирати и гладити шнуры. Ся справа займе всѣхъ въ Радимнѣ, бо кôлькохъ майстрôвъ, доси дуже честиныхъ, буде вôдповѣдати передъ судомъ.

— **Вырятоване дитины.** Минувшои суботы по полудни капітанъ инжинеріѣ Кароль Губеръ полювавъ на поляхъ и скеляхъ на Кремѣнкахъ пôдъ Краковомъ. Наразъ зъ одного яру въ помежи скелъ выйшла якась жѣнка и скорымъ крокомъ стала йти до Пиховичь. Губеръ пôшовъ зъ цѣкавости на то мѣсце, зъ вôдки жѣнка выйшла, але на разѣ не побачивъ нѣчого замѣтного. Ажь ось песъ Губера зачавъ нюхати землю и запровадивъ его ажь на спôдъ яру, де въ однôмъ кутику немовь пôдъ землею пищала выразно дитина. Губеръ побѣгъ сейчасъ за жѣнкою, а пса лишивъ на сторожи на тôмъ мѣсци, де чути було плачь дитины. Зловивъ жѣнку и привѣвши до яру казавъ ѣй осторожно вôдкопати дитину. Она стала вôдкопувати. Тогды можна було видѣти, що она зробила зъ камѣня леговище для дитины, выложила его въ серединѣ, абы було мягко дитинѣ, и накидала зъ верха дрôбного камѣня. Дитина мусѣла бы скоро згинути; бо мати выбрала на свôй злочинокъ мѣсце дуже недоступне, зъ далека вôдъ дороги, такъ що нѣхто й не догадавъ бы ся, що тамъ похована дитина. Також лисы могли бы

---

ввгна бесѣда и глубоко вôдчута вôдповѣдь. Але незадовго и новый гôсть ставъ ся предметомъ загальнои уваги. Вôнъ розповѣдавъ такъ весело, що грубый начальникъ стаціѣ ажь за боки бравъ ся, а коли ще вôдтакъ повàливъ на кругольни „всѣ девять“ и пôсля звычаю казавъ дати бочку пива, то вже таки всѣ машиністы припали до него. А жѣнка пана управителя огрѣвальнѣ, то ажь не могла нарадувати ся зъ того, якій апетитъ у того чоловѣка: все змѣтавъ красненько изъ стола, а до кождои стравы умѣвъ причепити якусь похвалу. А якъ вôнъ гарно умѣвъ спѣвати, той чоловѣчокъ! Годѣ було его и наслухати ся, навѣть и тогды, коли ставъ оповѣдати всѣляки небылицѣ, таки страшни исторіи, що ажь волосе дубомъ вôдъ нихъ ставало. Словомъ, Петро Лішка — такъ называвъ ся той гôсть зъ Ціріху — ставъ ся героємъ вечера и всѣ мужчины пили зъ нимъ по черзѣ на братню любовь а вôнъ вже й „тыкавъ“ имъ, навѣть самому управителеви, котрый вже такожь бувъ собѣ добре пôдпивъ. Але найбôльше сподобалась була индіяньска воєнна пѣсня, котру Лішка спѣвавъ, а котрои можна було легко вычучити ся и котру всѣ хоромъ на весь голосъ спѣвали, такъ, що далеко було чути слова:

„Япсаніґа, чападіґай
Чападіґай ді кура!
Айки, пайки, крайки, чайки
Чікаді, пакаді, кура.“

На другій день рано розпочалась научна ѣзда, бо машиністъ Лішка мусѣвъ вечеромъ вертати. Розумѣє ся, що „товаришъ“ пана управителя не дôставъ вже стару „Евлялію“, але новѣсеньку машину вôдъ поспѣшного поѣзду, котру вымѣняли въ ночи и котра ще „пôвтепла“ стояла надъ каналомъ. Незадовго була вже пишна машина зъ великими колесами готова до ѣзды а діжурный на стаціи признавивъ, що она може вôдойти за пятнайцять мінутъ по тôмъ, коли надôйде „мѣшаный“, бо тогды буде „штрека“ на довшій часъ вôльна. Поѣздъ вôдъѣхавъ а за нимъ погонила „научна“ льокомотива. Панъ управитель — трохи невыспаный — стоявъ такожь на машинѣ и хваливъ Лішку за то, якъ вôнъ бравъ ся до роботы, якъ заходивъ ся зъ пôдоймою и реґуляторомъ. Але незадовго побачивъ панъ Швамміньґеръ, що машиністъ Лішка не потребує нѣякого поясненя, сѣвъ собѣ на велику груду вугля, оперъ ся плечима о резервоаръ зъ водою и задрѣмавъ.

Спокôйно ѣхавъ машиністъ Лішка знаменитою машиною, зовсѣмъ поволи, бо хотѣвъ важный шляхъ добре пôзнати. За добру годину доѣхала „порожна“ машина лише що до третои будки, вôдъ котрои починавъ шляхъ пôдоймати ся значно въ гору и ишовъ чимъ разъ высше и высше черезъ три стаціѣ ажь до границѣ краю. Ажь ось наразъ... то вдаривъ дзвôнъ на будцѣ, ще разъ, и ще разъ, а вôдтакъ знову разъ.... нѣчого.... ба, нѣ, по короткôй страшнôй перервѣ знову: разъ, два, три, чотиры, и знову перерва, а вôдтакъ знову разъ, два, три, чотиры.... Сторожь выбѣгъ зъ будки, машиністъ Лішка застановивъ паровою гальмою люкомотиву и дивить ся поблѣдлому зô страху палячеви въ очи та оба говорять механічно, що той знакъ значить „вôдорвани возы котять ся.“ А управитель огрѣвальнѣ спить собѣ сномъ праведного, нѣкому и на гадку не приходить, его збудити. Але бо вже й чути зъ далека, якъ возы котять ся. Лишь ще кôлька хвиль, нема й часу подумати, що робити. А теперь.... святъ еси Господи! нещастє вже ось тутъ, видко вже на самôмъ закрутѣ насыпу: послѣдни возы вôдъ поѣзду, що выѣхавъ напередъ, самѝ товарови, урвали ся и котять ся спадомъ на долину, а на нихъ сидять гальмôвники — все въ поросѣ и дымѣ, бо деревляни кльоцы вôдъ гальмъ коло колѣсъ займили ся и горять. Що тутъ робити? Хиба выскочити! Палячь скочивъ а машиністъ Лішка хотѣвъ ще розбудити управителя.... Наразъ, якъ бы летомъ блыскавки прийшла ему до головы гадка а за нею слѣдувало и дѣло: однымъ рухомъ попустивъ гальмы, завернувъ пôдойму, отворивъ реґуляторъ а теперь — чахъ, чахъ — и машина почала зъ страшною силою гнати взадъ, такъ, що ажь управитель панъ Швамміньґеръ перевернувъ ся и ажь теперь отворивъ очи, дивить ся а машина жене якъ стрѣла взадъ. Въ першôй хвили здавалось ему, що чужій машиністъ зъ розуму зôйшовъ, бо

…ъвести дитину. Матѣрь заведено зъ дитиною на полицію а тамъ она признала ся, що зве ся Маріянна Ґонсьоръ, а дитина то хлопець, зве ся Стефанъ и має 10 днѣвъ. Дитину, котра має ся добре, вôддано на довôръ до шпиталю.

— **Зъ Гусятина пишуть намъ:** Недавно писали вы, якъ то одні родичѣ, упивши сь на хрестинахъ, заснули пôдъ плотомъ разомъ зъ дитиною и мабуть задушили еѣ або й сама дитина замерзла. Довѣдуюсь вôдъ знаныхъ людей, що и въ нашôй Гусятиньщинѣ въ селѣ Целѣевѣ дня 10 с. м. справлявъ подôбні хрестины тамошный господарь Иванъ Чорный. Гостѣ доки бавили ся, то бавили ся, а коли вже запили ся, то давай бити ся. Бійка була не абы-яка, коли тамошного господаря Якима Болибруха збили такъ, що вôнъ на другій день Богу духа вôддавъ. Убійниковъ увязнено а судъ зачавъ слѣдство. Отъ вамъ знову оденъ прикладъ, до чого доводить горѣвка! И по що такі гучні хрестины справляти та доводити людей до смерти? Не знають люде мѣры, а потôмъ покутують. А ось вамъ ще й друга новинка зъ самого Гусятина. Жиды Бенияминъ Ашкенази и Рейза Горовіцъ мали дôмъ. Рейза мала ще й сына, придурковатого Берля, котрый має 16 лѣтъ, и доньку, у котрои Берль мешкавъ. Не зазнававъ вôнъ добра у своеѣ сестры; противно немавъ що й ѣсти. Се навело его на думку пôмститись на сестрѣ. И пôмстивъ ся вôнъ въ той спосôбъ, що пôдпаливъ хату, вôдъ котрои занялась ще й друга и обѣ згорѣли. Шкода выносить до 500 зр. а не була убезпечена. Берль признавъ ся до вины, такъ якъ до якого доброго дѣла. — …Н

— **Божевольный въ ваґонѣ.** Передвчера збожеволѣвъ якійсь 30-лѣтный літоґрафъ зъ Вроцлава въ ваґонѣ зелѣзницѣ полудневои коло Гецендорфъ пôдъ Вѣднемъ. Вôнъ скочивъ зô свого мѣсця и головою о дверѣ ваґона такъ тарахнувъ ся, що ажь звоаливъ ся на землю. Прийшовши до себе, выскочивъ на полицю и хотѣвъ звôдтамъ кинутись вôкномъ на дворъ. Пасажиры прискочили до него та ледви змогли якъ-такъ утихомирити его. Дали знати о тôмъ телеґрафічно до Медлінґу, и коли тамъ приѣхали, вôддали его до дому божевôльныхъ. Подорожні дуже наполохались, побачивши такі дикі скоки божевôльного.

— **Месть голяря.** Зъ Больонії доносять дня 25 с. м. о такôй пригодѣ: Въ цѣлôй Больонії тôлько й мовы, що про убійство вчерашне. Тому рôкъ выпущено зъ дому поправы Люіджі Сівієра и вôнъ заложивъ собѣ при Віи Праделльо голярню. До помочи взявъ собѣ Джюсеппа Артіолі, горбатого карла, але вправнѣйшого въ голярствѣ, якъ Сівієрі самъ. Всѣ гостѣ волѣли Артіоля, бо вôнъ лѣпше голивъ. Тому Сівієрі посудивъ Артіоля, що той хоче отворити голярню и для того такъ надскакує гостямъ; отже прогнавъ его зô службы. Але перечисливъ ся при тôмъ. Гостѣ справдѣ стали голити ся у Артіоля, а покинули Сівієра. Той постановивъ пôмститись. До тои каменицѣ, де Сівієрі мавъ голярню, приходивъ Артіолі голити одного пана дома. На него зачаѣвъ ся на сходахъ Сівієрі, а коли Артіолі выйшовъ, звоаливъ его на землю и острою бритвою порѣзавъ его такъ, що той за хвилю померъ. А убійникъ пошовъ до поліцій и самъ признавъ ся до убійства.

— **Нелюдска мати.** Въ Баденѣ жиє богачка Форстеръ, котра має двѣ доньки, а обѣ божевôльні. Одну зъ нихъ, молодшу, дала недавно до дому божевôльныхъ, а другу три роки держала въ запертѣ въ якôйсь великôй скрини, бо скупа була и не хотѣла платити за неѣ въ шпитали. Въ скрини 32 лѣтна донька такъ змарнѣла, що лишилась на нѣй лише шкôра и кости; а вôдъ нехлюйства набрала вôдразливого виду. Найшовши еѣ, комісія вôдвела нещасну до шпиталю, а противъ лютои матери веде ся слѣдство. Она вдова, мастку має на кôлькадесять тысячѣвъ зр., а таки не хотѣла платити шпиталеви за довôръ доньки, а волѣла тримати еѣ дома. Люде кажуть, що обѣ доньки еѣ зôйшли зъ розуму тому, що мати надъ ними дуже знущалась.

— **Плываючій островъ.** Власти маринарки американьскои остерѣгають кораблѣ, що плывуть океаномъ Атлянтійскимъ, передъ стрѣчею зъ плываючимъ островомъ. Значный простôръ берега, великій на 10 акрôвъ, вôдôрвавъ ся вôдъ сушѣ и плыває собѣ теперь по морю, якъ движимый островъ. Цѣлый островъ покритый высокимъ лѣсомъ, то можна его на сѣмь морскихъ миль зъ далека побачити. Морскі струѣ несуть той островъ зô скоростію однои морскои милѣ на годину и то якъ разъ въ тôмъ напрямѣ, куды кораблѣ ходять. Може бути, що сей кусень американьского лѣса причалить де до побережа европейского.

— **Замурованый скарбъ.** Въ мѣсточку Пенъ пôдъ Гільдесгаймомъ въ Нѣмеччинѣ розôбрано сими днями старый дôмъ, про котрый чутка ходила, що въ нѣмъ закопано скарбъ ще въ часахъ воєнъ наполеоньскихъ. И справдѣ найдено у фундаментѣ велику скриню ваги 4 сотнарôвъ. Вспôвластитель дому не отворивъ еѣ, лише давъ знати родинѣ, щобы й она приѣхала. Догадують ся, що въ скрини находять ся апараты церкорні, бо дôмъ той сусѣдує зъ церквою.

— **Хорватъ королемъ.** Єрко Домінісъ (по хорватски властиво Господнетичь) зъ острова Рабъ въ Дальмаціи утѣкъ въ часѣ, коли ще Венеція належала до Австріѣ, зъ своеѣ вôтчины и вступивъ до италіяньскои арміѣ. Въ роцѣ 1866 боровъ ся вôнъ въ битвѣ пôдъ Ліссою, а вôдтакъ по вôйнѣ выѣхавъ до Америки. Якъ и коли дôставъ ся вôнъ на островы сендвічскі, не знати; досыть що на одиôмъ зъ тыхъ островôвъ оженивъ ся. Въ тôмъ часѣ лучило ся, що пôдчасъ одного повстаня скинено зъ престола родину пануючого короля, а до правлѣня прийшла родина жѣнки Домініса. Въ два роки пôзнѣйше умеръ король, а за для браку инныхъ свояковъ вступивъ Хорватъ Домінісъ на престолъ. Вôнъ померъ передъ рокомъ, полишивши малолѣтного сына, въ котрого имени панує вдова яко реґентка ажь до его повнолѣтности. Коли передъ кôлькома мѣсцями австрійскій корабель военный „Фасана“ приплывъ до згаданого острова, просила реґентка команданта корабля, щобы го поворотѣ до Австріѣ вывѣдавъ ся: чи суть ще які свояки еѣ померпого мужа. Командантъ, прибувши до Полѣ повѣдомивъ о тôмъ міністерство войны а оно зарядило доспѣды. Отже въ Дальмаціи живе особливо на островѣ Рабъ богато „Домінісôвъ“, посвояченыхъ зъ померпимъ королемъ. Одымъ зъ близшихъ свояковъ небôщика есть аускультантъ судовый въ Сплѣтѣ Пастровичь, а въ Ріецѣ живе ще и сестра померпого замужна Спалятинова.

— **На „Шкôльну помôчь“ въ Коломыи** зложили датки вôдъ 12 жовтня до 27 падолиста с. р.: Комітетъ вечера устроеного въ Коломыи передавъ 47 зр. 43 кр. Упр. Совѣтъ Инст. Ставропигійского 15 зр., В. М. 5 кр., Дръ М. Дорундякъ 1 зр., пп.: Ґроцкій 1 зр., Г. Огоновскій 1 зр., дръ Савчакъ 1 зр., І. Стрыйскій 1 зр., В. Кмицѣкевичь 1 зр., С. Ґромницкій 1 зр., о. А. Стефановичь 1 зр.. Дръ Целевичь 1 зр., Витошинскій 50 кр., Гриневичь 50 кр., Дмитерко 50 кр., Т. Грушкевичь 1 зр., Г. Горнякъ 2 зр., Ол. Барвѣньскій 5 зр., о. О. Огоновскій 1 зр., А. Боярскій 50 кр., К. Лучаковскій 50 кр., А. Темницкій 50 кр., Дръ Федакъ 1 зр., О. С. въ Л. 2 зр., о. П. Илевичь 1 зр., І. Шупенюкъ (черезъ хв. адміністрацію „Дѣла“) 2 зр., 72 кр.; всч. оо. (на руки Впр. о А. Кобриньского) Жуковскій, К. Карачевскій, Глиньскій по 1 зр., Козловскій Литиновичь, Макогоньскій, Билинкевичь, Каратницкій, Бурнадзъ, В. Карачевскій по 50 кр., Стеткевичь 30 кр., К. Кр. 18 кр. — Надто въ тôмъ часѣ приступили до товариства яко члены: Вп. о. П. Глѣбовицкій, о. Р. Шмигельскій, п. Яковъ Скульскій, о. А. Соболевскій, и п. В. С. Яворскій, — Пересылаючи всѣмъ Впов. Добродѣямъ сердечне Спаси Бôгъ за дары вôдзываємъ ся до всѣхъ земляковъ нашихъ о щедрі датки и вписы въ члены товариства. Коли теперь зима такъ скоро розпочалась а много бѣдныхъ учениковъ въ голодѣ и холодѣ учить ся, тымъ бôльшу має задачу наша „Шкôльна Помôчь“. Товариство заосмотрює потрѣбныхъ учениковъ одежиною, оплачує харчь, дає вже теперь запомоги, а все то лишь зъ ласки Вп. Патріотôвъ. Тожь просимо, не забувайте, Вп. Добродѣѣ, на бѣдныхъ дѣтей! Всякі датки просить ся присылати до „Выдѣлу Шкôльнои Помочи“ въ Коломыи. Коломыя 28 падолиста 1892. *Кл. Кульчицкій.*

## ✝ Посмертні вѣсти.

**Померли:** Въ Тязовѣ епархіѣ станіславôвскои о. Романъ Добряньскій, въ 49 р. житя а 22 священьства. Вѣчна ему память!

## ТЕЛЕГРАМЫ.

**Вѣдень** 30 падолиста. Урядова ґазета вѣденьска оголосила законъ о наданю концесіѣ цукроварни въ Товмачи на выбудоване зелѣзницѣ льокальнои зô стаціѣ зелѣзничои Товмачь Палагиче до Товмача.

**Парижь** 30 падолиста. Утворене нового кабінету буде мабуть повѣрено Бріссонови.

**Берлинъ** 30 падолиста. Вчера розпочала ся розправа противъ антісеміта Альвардта за „жидôвскі карабіны.“

## Курсъ львôвскій

*зъ дня 30 падолиста 1892.*

| | платять зр. | кр. | жадають: зр. | кр. |
|---|---|---|---|---|
| **1. Акціи за штуку.** | | | | |
| Банку гіп. гал. по 200 зр. | 338 | — | — | — |
| Банку кред. гал. по 200 зр. | — | — | 215 | — |
| **2. Листы заставні за 100 зр.** | | | | |
| Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт. | 100 | 80 | 101 | 50 |
| „ „ 5% вылльос. зъ 10% прем. | 108 | — | 108 | 70 |
| „ „ 4½% льос. въ 50 лѣт. | 98 | 20 | 98 | 90 |
| Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт. | 98 | 75 | 99 | 45 |
| Тов. кред. 4% I еміс. | 95 | 80 | 96 | 50 |
| „ „ 4% льос. въ 41½ лѣт. | 94 | 50 | 95 | 20 |
| „ „ 4½% льос. въ 52 лѣт. | 99 | 60 | 100 | 60 |
| „ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт. | 94 | — | 94 | 70 |
| **3. Листы довжні за 100 зл.** | | | | |
| Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3% | — | — | — | — |
| „ „ „ „ „ „ (5%) 2½% | 52 | 50 | 55 | 50 |
| Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв. | 50 | — | — | — |
| **4. Облиґи за 100 зр.** | | | | |
| Индемніз. гал. 5% | 104 | 80 | 105 | 50 |
| Гал. фонд. проп. 4% | 94 | 60 | 95 | 30 |
| Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс. | — | — | — | — |
| „ „ „ „ 5% II „ | 101 | — | 101 | 70 |
| Позич. кр. въ р. 1873 по 6% | 103 | 50 | — | — |
| „ „ „ „ 1883 по 4½% | 97 | 60 | 98 | 30 |
| „ „ „ „ 1891 по 4% | 91 | 75 | 92 | 45 |
| **5. Льосы.** | | | | |
| Мѣста Кракова | 22 | 50 | 24 | 50 |
| „ Станіславова | 29 | 50 | 32 | 50 |
| Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр. | 17 | 25 | 17 | 75 |
| Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр. | — | — | — | — |
| **6. Монеты.** | | | | |
| Дукатъ цѣсарскій | 5 | 64 | 5 | 74 |
| Рубель папировый | 1 | 17½ | 1 | 19½ |
| 100 марокъ нѣмецкихъ | 58 | 65 | 59 | 15 |

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

…стоить якъ стовпъ и дивить ся поза себе; паничь мабуть злетѣвъ вже зъ машины. Вôнъ лишь видить, що машина страшно чогось жене и вже молить ся въ души до Бога, коли наразъ роздавъ ся страшный лоскôтъ и Шваммінґеръ ставъ на хвилю якъ безъ памяти.

Коли управитель огрѣвальнѣ вôдтакъ знову опамятавъ ся, видить, що сидить на тôй самôй грудѣ вугля а Лішка говорить до него якъ зовсѣмъ розумный чоловѣкъ. Ба, чує якісь голосы а мѣжь ними и жѣночій голосъ що розпытує ся зо страхомъ: Де мôй чоловѣкъ, що стало ся зъ моимъ чоловѣкомъ? Панъ Шваммінґеръ вставъ при помочи Лішки я чує, що его кости дуже болять — але не мôгъ надивувати ся, коли побачивъ, що они вже на стаціи и що всѣ его витають яко героя, котрый разомъ зъ вôдважнымъ Лішкою такъ зручно пôдхопили котячі ся возы, що вôдорвали ся вôдъ поѣзду. И дѣйстно, було ихъ ажь вôсѣмь, а хочь дуже порозбивані, то все таки ще на колесахъ; оба гальмôвники, блѣді якъ стѣны, забирали ся якъ разъ покрѣпитись пивомъ въ реставраціи.

Тато Шваммінґеръ устиснувъ свою жѣнку и весь персоналъ, а машиністъ Лішка не перечивъ тому анѣ словомъ, що управитель огрѣвальнѣ такожь причинивъ ся до того ратунку. За то его „тымчасовый“ старшій написавъ ему въ свѣдоцтвѣ, що то вôнъ давъ починъ до уратованя возôвъ и житя двохъ людей и то ще на чужôй „штрецѣ“. А при протоколованю сего важного документу повтарявъ управитель огрѣвальнѣ ще разъ всѣ даты и читавъ:

— Петро Лішка, вôдъ ц. к Х-зелѣзницѣ.

— Такъ!

— Родомъ зъ Ціріху.

— Нѣ, родомъ зъ Праги.

— Тажь ты самъ казавъ, що ты Ціріхскій.

— Ба, але ціріхскій технікъ!

— Тато Шваммінґеръ не налякавъ ся бувъ такъ пôдчасъ катастрофы якъ теперь, коли таке довѣдавъ ся. Инжиніръ и до того ще — Чехъ, то вже за богато! Петро Лішка мусѣвъ его ажь другій разъ приводити до памяти, але вôнъ вôдтакъ вже мавъ тôлько силы, що ажь ранґового поцѣлувавъ на прощане, але въ души бажавъ ему, щобы его стрѣтило колись бодай якихъ двацять возôвъ, але такихъ, котрыхъ бы вôнъ вже не мôгъ зловити.

Незадовго по тôмъ просивъ Шваммінґеръ самъ, абы его перенесли зъ тои стаціѣ, бо немôгъ вытримати, що тамъ при кождôй нагодѣ спѣвали индіяньску пѣсню военну, котру Лішка занѣсъ, та що вѣчно говорили о пану инжинірѣ. Навѣть его жѣнка згадувала иногды похвально то ненавистне имя, що Шваммінґера такъ лютило, що ажь грозивъ ѣй розводомъ, хочь незадовго мали обходити срѣбне весѣле.

**Инсераты** („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Газеты Львôвскои" принимає лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ газетъ.

# „ДНѢСТЕРЪ"

## Товариство взаимныхъ обезпечень

### у Львовѣ

**засноване на пôдставѣ концесія Высокого ц. к. Міністерства справъ внутрѣшныхъ зъ дня 9 грудня 1891 ч. 22731, розпочало свою дѣяльнôсть дня 15 н. ст. вересня с. р.**

„ДНѢСТЕРЪ", опертый на засадѣ взаимности своихъ членôвъ, обезпечає всяке майно движиме и недвижиме противъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и почислює можливо найнизшѝ преміи.

Всякѝ шкоды ліквідують ся и выплачують ся сейчасъ по пожарѣ.

Фондъ основный „ДНѢСТРА" выносить наразѣ 50.000 зр.

Якъ фондъ основный такъ и контракты заключенѝ зъ першими Товариствами контрасекураційными, подають „ДНѢСТРОВИ" можнôсть обезпечувати якъ найбôльшѝ сумы.

Друки якъ и всякѝ поясненя подають Аґенты, установленѝ у всѣхъ мѣстахъ и большихъ селахъ якъ и

**Дирекція „Днѣстра"** 90

у Львовѣ, улиця Театральна число 8.

# Тягнене невôдкличио нинѣ,

**въ четверъ о годинѣ 8мôй вечеромъ**

Головна выграна

**75.000 злр. а. в.**

**Льосы по 50 кр.** поручає: 102

A. Ch. Werfel, Kitz и Stoff, M. Jonasz.

# Вырôбъ краєвый

## КОЦЫ и КОВДРЫ

зъ фабрики въ **Глиннѣ**

суть до набутя по сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ:

въ **Бродахъ**: п. И. Витковскій и Спôлка;
„ **Бережанахъ**: п. Б. Карвовска;
„ **Чорткові**: п. Антôнъ Костецкій;
„ **Коломыи**: п. И. П. Ґерцъ;
у **Львовѣ**: Центральный Базаръ выробôвъ краєвыхъ;
„ п. Антôнъ Ґудієвичъ площь Маріяцкій;
„ п. Кзаверъ и Сынъ площь Капитульный;
въ **Перемышли**: Перемыскій Базаръ выробôвъ краєвыхъ;
„ **Самборѣ**: п. Брониславъ Жулавскій;
„ **Сокали**: п. А. В. Ґротъ;
„ **Стрыю**: п. Лехецкій и Костеркевичъ; 108
„ **Тернополи**: п. В. Михалевскій.

# Изидоръ Воль

**ул. Сикстуска ч. 6 у Львовѣ** 107

**для Галичины одинокій складъ россійского чаю заложеный въ 1870 р.**

Побирає що тыждня свѣжѝ посылки дуже доброго чаю въ Москвы и поручає тойже после долученого цѣнника.

—

Замовленя выконують ся точно и скоро, також за послѣплатою — опакованє франко.

Звертає ся особлившу увагу на три найлучшѝ сорты К. и С. Попова.

| Цѣнникъ | | зр. | кр. |
|---|---|---|---|
| | ½ кільо | | |
| Kaysor, | знамен. чорн. | 1 | 60 |
| | „ melange | 1 | 80 |
| Suchong | знаменитый | 2 | |
| | найлучш. | 3 | |
| | melange P. | 3 | |
| MELANGE, караванова | | 4 | |
| Fu-czu-Fu, | Nr. I. | 3 | 20 |
| | „ II. | 4 | 60 |
| | „ III. | 6 | |
| К. и С. Попова | 1 р. 60 1 фт. | 2 | 16 |
| | 2 „ — „ | 2 | 70 |
| | 3 „ 50 „ | 3 | 40 |
| Высѣвки, | знам. пôвъ кільо | 1 | 60 |
| | ff prima | 1 | 80 |
| | non plus ultra | 2 | 50 |

**Цѣны знижени**

Цѣс. кор. упривілійована

## Рафінерія спірітусу, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

# ЮЛІЯ МІКОЛЯША у Львовѣ

поручає

## ратафію и овочѣвку несолоджену

зъ найлѣпшихъ овочѣвъ.

**Складъ для мѣста Львова**

при улици Коперніка ч. 9. 72

# Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000 к

**Пôдроблюванє забезпечено.**

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ то... ...ôвъ кольоніальныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ... ...отками, також по цукорняхъ

**ПРИГОТОВЛЕНЕ**

на

## ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВЫ ШКОЛЫ

...очинає ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

**Frisch**, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф... ц. и к. Академія вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр...

**Проґрамы даромъ.**

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера

у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.